

ЛІКВІДАЦІЯ «НАФТОГАЗУ»
ДОРІВНЮЄ
ЗНИЖЕННЮ ТАРИФІВ

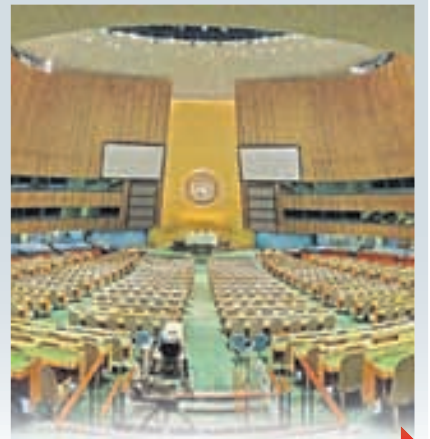
стор 2

ПЕРЕГЛЯД НОРМ СПОЖИВАННЯ —
ПЕРШИЙ КРОК ДО ЗМЕНШЕННЯ
ВАРТОСТІ «КОМУНАЛКИ»

стор 3

ГЕНАСАМБЛЕЯ ООН:
ЧОГО ДОСЯГЛА
УКРАЇНА

стор 5

ПУТІН В СІРІЇ РОЗВ'ЯЗАВ КОНТИНЕНТАЛЬНУ ВІЙНУ?

Зазнавши зовнішньополітичної поразки на Донбасі, Кремль офіційно виступив «озброєним арбітром» в Сирії. Однак із конфлікту, в якому бере участь армія Асада, радикали ІГЛ і «Аль-Каїди», Путіну так просто не виплутатися. РФ може зазнати втрат, співмірних із війною в Афганістані, а терористичні загрози для країни підвищилися у рази.

США ВІДМОВИЛИ РФ В «АНТИТЕРОРИСТИЧНІЙ КОАЛІЦІЇ»

Дозвіл Ради федерації вести військові дії на території інших держав і авіаудару РФ по Сирії мали місце наступного дня після зустрічі глав США і Росії Барака Обами і Володимира Путіна на полях Генасамблеї ООН.

Зустріч проходила за зачиненими дверима, проте існують припущення, що російський лідер пропонував «розміняти» Сирію на Україну. Нібито за допо-

могою участі в міжнародній операції по боротьбі з терористичним угрупованням «Ісламська держава» Кремль хоче налагодити зіпсовані внаслідок військової інтервенції в Україну відносини із Заходом.

Директор Центру досліджень проблем громадянського суспільства Віталій Кулик зазначив «ВВ», що своєї мети в ході цієї зустрічі Путін не досяг.

«Його не почули і не збираються чути в цьому питанні, хоча взаємодія між Росією і Заходом у боротьбі проти

ІГЛ буде. Але коаліції з Путіним ніхто не створить, як і не стане розмінювати Україну на Сирію. Очевидно, що це був його останній візит до США в якості президента РФ. Вашингтон не буде з ним будувати відносини в режимі один на один», — вважає Кулик.

Директор Інституту євроатлантичного співробітництва Олександр Сушко наголосив у коментарі «ВВ», що Путін і Обама в ході зустрічі обговорили можливість запобігання прямим зіткненням РФ і США в Сирії.

«Проте заяви РФ про необхідність виведення американської авіації і відмова з боку США свідчать про те, що і в цьому питанні сторони не домовилися», — сказав експерт.

(Закінчення на стор. 5)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Ліквідація «Нафтогазу» = зниження тарифів

Ліквідація НАК «Нафтогаз» і відмова від цієї посередницької структури є запорукою зниження тарифів для населення. Також необхідно негайно зменшити рентну плату для вітчизняних газодобувних компаній, що дозволить стрімко збільшити виробництво газу. Ця тема обговорювалася під час дебатів «Підвищення тарифів для населення — об'єктивна необхідність чи наслідок поганого планування» за участі міністра енергетики Володимира Демчишина, голови НКРЕКП Дмитра Вовка, экс-міністра ЖКГ Олексія Кучеренка, експертів та фахівців. Про першочергові заходи на газовому ринку, який безпосередньо впливає на тарифоутворення, розповіла лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Тимошенко стверджує, що встановлена роздрібна ціна на газ для населення на рівні 7188 грн за тис. куб. м є завищеною та необґрунтованою. Уряд, переконуючи, що цей тариф доцільний, воліє маніпулювати даними, не мов граючись у «більше-менше».

За законом про ринок газу, на потреби населення та ТКЕ потрібно загалом спрямовувати 16,2 млрд куб. м. Тим часом, згідно з розпорядженням Кабінету від 15.03.2015 р. №410-р, для громадян цього року було виділено лише 10,6 млрд куб. м.

«16,2 млрд куб. м газу повинні були видати по закону, а реально видали 10,6 млрд куб. м. Куди поділися ще 5,6 млрд кубометрів газу? Вони пішли до наближених до уряду комерційних структур. І це є корупцією!» — зауважила лідер «Батьківщини».

Під час дебатів політик зазначила, що команда «Батьківщини» не підтримує цілковито хибну соціально-економічну стратегію розвитку країни, яку проводить уряд Яценюка. Вона зауважила, що тема дебатів є значно ширшою, оскільки «тарифи — одна зі складових побудови всієї економічної політики».

Юлія Тимошенко нагадала, що до підняття тарифів лише 9% із до-

природного газу закладено розрахунковий курс долара на рівні 23,4 грн! Курс завищений — отже, завищені ціни і в гривнях. Тобто українців ошукали на неіснуючому курсі.

До речі, ціна на газ для населення у Туркменістані становить 8 дол. за 1 тис. куб. м понад безкоштовний ліміт в 20 куб. м на кожну людину, в Росії — 93 дол. за 1 тис. куб. м у Казахстані (Алмати) — 133 дол. за 1 тис. куб. м, в Азербайджані — 142 дол. за 1 тис. куб. м, в Білорусі — 149 дол. за 1 тис. куб. м, у Грузії — 223 дол. за 1 тис. куб. м, у Киргизістані — 233 дол. за 1 тис. куб. м. Тим часом в Україні населення платить за 1 тис. куб. м 331 долар!

«Усі країни, які мають газ, користуються можливістю постачати газ для людей за ціною, що адекватна їхній купівельній спроможності. Тому я не хотіла би, щоб народ України платив за всі радощі влади і щоб тарифи зі справедливих і обґрунтованих перетворювалися на невідомі податки», — підкреслила Юлія Тимошенко.

«Батьківщина» розробила законопроект, який пропонує зменшити ренту на видобування газу до 29% для неглибоких свердловин і до 14% — для глибоких. Це допоможе відрегулювати тарифи на тепло, гарячу воду та на газ для людей. Тим більше, що газу власного видобу-

вання цілком вистачає для потреб населення, наполягає лідер «Батьківщини», і відтак ринкова та збиткова ціна за тисячу кубометрів блакитного палива має становити 2880,1 грн.

ПЕРШОЧЕРГОВІ ЗАХОДИ ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ

З огляду на все це лідер «Батьківщини» підсумовує, що «збільшення тарифу — це нова податкова система для населення, яка забирає у людей останнє».

Так, роздрібна ціна на газ, що використовувалася до 1 квітня 2015 року, збільшилася у 5,5 разів. Усі складові цієї ціни збільшилися: дохід «Укргазвидобування» зріс у 1,7

раза, вартість транспортування — у 1,8 раза, дохід НАК «Нафтогаз» — у 11,4 раза, обсяг податків у натуральному вимірі в структурі тарифу, які виставили населенню, — у 5 разів.

«Податки збільшено у 5 разів! За що отримує НАК «Нафтогаз», який не транспортує, не видобуває, нічого не робить, у 11,4 раза більше, ніж він отримував досі? І тільки реальні учасники ринку — видобувні та транспортуючі компанії — отримали в 1,7 та 1,8 раза більше».

За старої ціни на газ чистий балансний прибуток «Укргазвидобування» склав 1425,7 млн грн. Іншими словами, навіть тоді прибуток наших видобувних компаній був вражаючим.

Хочу сказати, що корупція — це НАК «Нафтогаз», і єдина реформа, яку потрібно зробити, — це анулювати його і усунути все, що там відбувається», — констатувала Юлія Тимошенко.

Також політик розповіла про першочергові заходи, яких потрібно вжити задля нормалізації тарифів та стабілізації ринку газу.

ЧЕРЕЗ НЕДООТРИМАННЯ ГАЗУ ВИКЛЮЧНО ВІТЧИЗНЯНОГО ВИДОБУВАННЯ УКРАЇНЦІ ВЖЕ ПЕРЕПЛАТИЛИ ДЕРЖАВІ 20,3 МЛРД ГРИВЕНЬ

«Нам потрібно зробити кілька важливих кроків. По-перше, прибрати посередництво НАК «Нафтогаз» і ліквідувати його так, як це передбачено всіма нашими європейськими програмами. У нас мусять залишитися «Трансгаз», облгази, «Укргазвидобування».

По-друге: напряму укласти контракти на купівлю газу для потреб населення та ТКЕ між облгазами та «Укргазвидобуванням», «Укрнафтою» та іншими добувними компаніями.

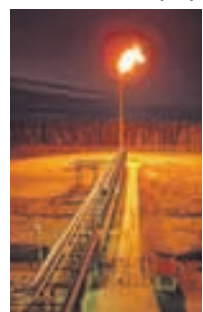
Третє: потрібно негайно перевірити на рівні Генпрокуратури баланси і довести, що нам достатньо українського газу для того, аби забезпечити населення і ТКЕ.

Четверте: необхідно ухвалити закон, який знизить рентну плату для наших газодобувних компаній, і це дасть змогу стрімко збільшувати виробництво газу.

П'яте: ту ренту, яка залишиться, потрібно спрямувати не на проїдання і не на споживання, а на заходи з енергозбереження.

Якщо поставити справедливо окупну, не збиткову ціну на український газ для населення, але значно нижчу за сьогоднішню, то нам не потрібно буде платити субсидії і припинувати людей, саджаючи їх на гачок залежності від держави», — підкреслила Юлія Тимошенко.

Олександр АЛЬОНОВ

РЕНТНА ПЛАТА ЗА ГАЗ В РІЗНИХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ СТАНОВИТЬ ВІД 12,5% ДО 39%. В УКРАЇНІ ПОДАТОК ЗА БЛАКИТНЕ ПАЛИВО ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ВСТАНОВЛЕНО НА РІВНІ 70%

ходів середньостатистичної родини спрямовувалося на послуги ЖКГ, 50% йшло на харчування, а 37,4% — на інші потреби сім'ї. Тепер, після стрибка цін та тарифів, послуги ЖКГ «з'їдають 35% родинного бюджету».

«Прем'єр-міністр є автором цієї тарифної політики, і він запропонував країні такі реформи», — підкреслила лідер «Батьківщини».

Вона констатувала, що внаслідок таких абсолютно непрофесійних економічних кроків «в Україні падає малий та середній бізнес, падає економіка, і ми реально втрачаємо динаміку, зокрема щодо доходів держбюджету», — наголосила Тимошенко.

Лідер фракції також додала, що в інших країнах на комунальні послуги витрачається 12–15% родинного бюджету.

ЯК ЧИНОВНИКИ МАНІПУЛЮЮТЬ ІЗ БЛАКИТНИМ ПАЛИВОМ

Основною складовою багатьох тарифів є ціна на газ. Юлія Тимо-

шенко розповіла, що, згідно з бухгалтерією НАК «Нафтогаз», станом на 1.01.2015 р. у газових сховищах обліковується 8,5 млрд куб. м українського газу.

«Але у фінансовому звіті вони подали не 8,5, а 4,9 млрд куб. м! Куди поділися 3,6 млрд куб. м?» — ставить питання Юлія Тимошенко.

Як зауважила політик, паралельно з тим, що уряд на 5,6 млрд куб. м зменшив обсяг українського газу для населення, він завищив норму споживання газу українцями до 21,3 млрд куб. м замість реальних 16,2 млрд кубів.

«У них вийшов дефіцит у 8,5 млрд кубометрів імпортованого газу, який кинули народу», — повідомила лідер «Батьківщини».

А через недоотримання газу виключно вітчизняного видобування українці вже переплатили державі 20,3 млрд грн.

Тимошенко також додала, що, за даними і методологією НКРЕКП, у вартість закупівлі та реалізації

ПИТАННЯ РЕНТИ

Суттєво зменшити тарифи може допомогти ухвалення законопроекту щодо зниження ренти за газ українського видобування. Рентна плата за газ у різних країнах Європи становить від 12,5% до 39%. Тоді як в Україні цей податок за блакитне паливо для населення встановлено на рівні 70%.

Олексій Кучеренко: «ПЕРЕГЛЯД НОРМ СПОЖИВАННЯ — ПЕРШИЙ ВАЖІЛЬ ВПЛИВУ НА ТАРИФИ, ВСТАНОВЛЕНІ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ»

Восени українці отримають нові платіжки з тарифами, які серйозно вдарять по кожному сімейному бюджетові.

Тим часом місцеві ради на чолі з градоначальниками воліють дистанціюватися від питань тарифоутворення, посилаючись на те, що пропонувані ліцензіатами нарахування затверджує НКРЕКП. Екс-міністр ЖКГ Олексій Кучеренко в інтерв'ю «ВВ» розповів, що можуть зробити місцеві ради для зниження тарифів.

» Олексію Юрійовичу, мери міст усе частіше скаржаться, що, мовляв, неспроможні вплинути на формування тарифів. Це насправді так?

— Ця теза свідомо нині використовується багатьма міськими головами та депутатами місцевих рад, щоб зняти з себе відповідальність за нинішню ситуацію у житлово-комунальному господарстві в частині тарифоутворення. Я вважаю це провокацією чистої води.

Так, тарифи сьогодні встановлює нацрегулятор. А ось норми споживання тепла в будинках без лічильників затверджують місцеві ради, що підтверджується у зверненні НКРЕКП до органів місцевого самоврядування. За всі тарифи, окрім газу, відповідає місто. Зни-

серйозне. Також слід пам'ятати про «ліві» витрати у вигляді псевдострахувань, про послуги незрозумілих компаній, ремонтів, які ніхто не може проконтролювати і на які списуються колосальні кошти. Наприклад, водоканали після спеціального лобістського наказу профільного міністерства отримали право істотно збільшити свої технологічні втрати. Якщо раніше їх обмежували 30%, то зараз водоканали озвучують по 50–60% втрат води. І це все закладають у тариф. Частка електроенергії у структурі тарифу на воду в Європі становить 15%, у нас — 35%. Елементарна оптимізація насосного господарства дасть змогу заощадити дороговартісну електроенергію, але комунальні

за фактичне споживання — за гікалорії. Натомість там, де приладів немає, оплата нараховується за прийнятими 60 років тому і вже застарілими нормами споживання, прив'язаними до квадратних ме-

татися КТН, якщо навіть уряд Яценюка саботує приведення норм у документах у відповідність із фактичним споживанням.

Визначення норм споживання тепла в будинках без лічильників, які, відповідно до закону «Про місцеве самоврядування», перебувають на балансі місцевої ради, — це ключове питання. Тому населенню необхідно звертатися до місцевих рад та мерів і вимагати знизити норми до фактичного споживання тепла, оскільки нинішні, завищені у 1,5–2 рази, безпосередньо впливають на тариф.

Так, у Києві тариф на тепло становитиме 16,5 грн за 1 кв. м. А якщо норма буде перерахована, за квадратний метр населення платитиме вже близько 10–11 грн.

» Муніципалітети формують тариф на утримання будинку та прибудинкової території. Чи потребує він перегляду?

— Якщо добре вивчити рахунки, які виставляє ЖЕК, можна знайти

трібно негайно прийняти порядок визначення прибудинкових територій.

Крім того, ЖЕКи закладають у платіжки низку послуг, які не надаються або надаються абияк. У цьому випадку я настійливо рекомендую мешканцям вимагати складання акту виконаних робіт по кожній послугі, яку вам виставляють. Якщо, наприклад, вологе прибирання у під'їзді має проводитися раз у тиждень, — прибиральниця мусить розписатися за кожне прибирання. Якщо чистяться вентиляційні канали чи відбувається дератизація — теж потрібно скласти акт. Такі послуги коштують недорого. Але навіть якщо мешканці платять по 20–30 копійок за невиконану роботу, з мільйона квартир збирається 300 тис. грн щомісяця. А в рік — понад три з половиною мільйона! Це гроші, які з нас збирають ЖЕКи.

» Якщо місцева рада звернеться до НКРЕКП з даними про необґрунтованість тарифів і попросить їх переглянути, чи може регулятор це зробити?

— Місцева рада в цьому випадку зобов'язана звертатися до нацрегулятора і вимагати проведення повторного засідання комісії з абсолютно конкретними матеріалами. Вже є такі прецеденти щодо тарифів на воду. У багатьох містах довели необґрунтованість тарифів і домоглися їх перегляду регулятором. Тому тут важливо фахове й правильне оформлення своїх претензій і пропозицій.

Також я рекомендую у кожному місті створити наглядову раду і вимагати від свого мера не сприяти монополістиві у приховуванні даних. Наглядова рада має відстежувати кожну копійку: як вона заходить і як витрачається. Ця система дозволила б повернути довіру до тарифоутворення. Поки

ження норм споживання тепла — це прерогатива органів місцевого самоврядування, перший важіль впливу на тарифи, встановлені для населення. Якщо мер відмовляється їх переглянути, то можна впевнено шукати корупційну складову і змову з концесіонерами.

Другий аргумент: саме градоначальники і міськради затверджують інвестиційні програми, що передбачають розвиток комунального господарства, скорочення втрат, заміну труб, котлів, оснащення системами обліку. Саме вони дбають про те, щоб кошти йшли за цільовим призначенням. І якщо мер заявляє, що не впливає на тарифи, то навіщо він населенню?

» Які показники закладають у тариф водоканали і теплокомуненерго? І яких заходів можуть вжити градоначальники?

— Тарифи формуються згідно з постановою Кабміну №869 від 2011 року. Цей документ застарів, він збитковий і хибний за своєю суттю. Але, окрім цього, монополісти в кожному місті застосовують безліч схем. Це непрозорі тендери, де перемагають свої компанії, які за завищеними цінами постачають усе — починаючи від комп'ютерів, арматури й реагентів і закінчуючи трубами. А завищення там дуже

цього не роблять, їм вигідний витратний механізм, аби ловити рибу в каламутній воді.

Тепер перейдемо до тарифу на тепло. Теплокомуненерго (ТКЕ) — підприємства муніципальні, вони, за винятком Києва, належать територіальним громадам. Інша справа, що вони передані в оренду, в управління, в концесію. У деяких містах ними керують директори, призначені місцевими радами або мером. Але ніщо не заважає скласти повноцінний договір із експлуатації майна, яке належить місцевій громаді. Адже мер — це головний менеджер міста, який був обраний мешканцями.

Найчастіше градоначальники і директори ТКЕ називають себе арифмометрами. Мовляв, їм виставляється ціна на газ, з якої вони вираховують тариф на тепло. При цьому мери не поспішають міняти старі котли НІСТУ-5, ККД яких 75% і які фактично гріють повітря, не економно спалюючи газ. Вони чекають, поки це зробить держава.

Та сама ситуація з лічильниками теплової енергії. Сьогодні в Україні лише в Івано-Франківську, Вінницькій та ще кількох містах будинки на 70% оснащені такими приладами.

У будинках, де встановлені лічильники, нарахування у 1,5–2 рази менші, оскільки там люди платять

У БАГАТЬОХ МІСТАХ ДОВЕЛИ НЕОБґРУНТОВАНІСТЬ ТАРИФІВ І ДОМОГЛИСЯ ЇХ ПЕРЕГЛЯДУ РЕГУЛЯТОРОМ

трів. Якщо їх порівняти з сучасними державними будівельними нормами, то перші вищі в 1,5–2 рази.

У Києві з кишень людей за рахунок завищених норм споживання тепла, які виставляються населенню, витягується 1–1,5 млрд грн у рік. У маленьких містах ця цифра є,

звичайно, меншою, але все одно це зайві нарахування.

» Що в цьому випадку можуть зробити місцеві ради?

— Затверджуючи норми, місцеві органи влади полюбляють посилаватися на якийсь галузевий регламент КТН-202. Але документ не носить обов'язкового характеру. У деяких містах, наприклад у Луцьку та Львові, відмовилися від застосування цього документа і самі вирішують, що і як. І ніхто їм нічого не сказав, тому не потрібно дотриму-

чимамо «пріємних» несподіванок. Насамперед варто розібратися із послугою утримання прибудинкової території, яка фактично становить третину жеківського тарифу на комуналку. Прибудинкова територія у більшості міст зафіксована на кальках 50-річної давнини, проте документів, які б закріпили цю територію за тим чи іншим будинком, немає. Буває, у Києві будинку «належить» по 1,5–2 га території, і це включено в квартплату. Тому в кожному місті місцевим радам по-

ЗНИЖЕННЯ НОРМ СПОЖИВАННЯ ТЕПЛА — ЦЕ ПРЕРОГАТИВА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ. ЗА ВСІ ТАРИФИ, КРИМ ГАЗУ, ВІДПОВІДАЄ МІСТО

ж ми спостерігаємо перекидання відповідальності муніципалітетів на Кабмін, Кабміну — на НКРЕКП, НКРЕКП — на муніципалітети. А в кінцевому підсумку розплачується споживач.

До влади дорвалися дилетанти, і те, що вони роблять, — це фактично провал реформ, зокрема, щодо тарифоутворення, захисту прав споживачів в умовах перемоги монополії.

Розмовляла Альона ПОТАЄВА

Надія повернеться

У Донецьку Ростовської області триває розгляд справи Надії Савченко. Втім, російський Мін'юст фактично підтвердив той факт, що вирок українській льотчиці вже написаний. І це за місяць до його можливого ухвалення!

СУЦІЛЬНІ ЗАБОРОНИ

Сам процес, як і очікували адвокати, дійшов до повного абсурду. Було заборонено використання будь-яких карт, а також допит Савченко за допомогою детектора брехні. Мовляв, це не передбачено законом.

«Пам'ятаєте нашу концепцію «дати суду і прокурорам достатньо мотузка, щоб повиситися»? Ми й почати не встигли, як мотузку з того боку вже тягнуть з молодечим уханням», — прокоментував ситуацію представник Савченко Ілля Новиков.

На цьому абсурдні заборони не скінчилися. Головуючий суддя попередив публіку і журналістів, що

копірку, це дуже впадає в очі й викликає подив у непризвичаєних до такого людей, особливо в іноземних дипломатів, які чергують на засіданнях. Це добре. Саме вони доповідатимуть своїм урядам і формуватимуть їх позицію щодо слідства й суду. По-друге, вже зараз з'ясується, що на блокування, де загинули Корнелюк і Волошин, бойовиків, схоже, було більше, ніж мирних жителів. І що цей факт спеціально намагалися затушувати.

Поки до нас не дійшла черга подавати докази алібі Надії, ми в порядку альтруїстичного суботника показуємо брехню довкола інших частин історії. Для вирішення головного завдання — фактичного

теру». І все ж представник української льотчиці вважає, що потрібно погоджуватися на такі умови: «Після повернення Савченко — негайно відпустити і гомосно гиготати, тицяючи в бік Кремля пальцем». Також адвокат висловив сподівання, що до 31 грудня українську льотчицю передадуть Україні.

Тим часом професор Київського національного лінгвістичного університету, доктор юридичних наук Олександр Мережка вважає, що заява Мін'юсту РФ — це брутальний шантаж.

«Логічніше дочекатися рішення Європейського суду з прав людини у справі Савченко. Україна ні формально-юридично, ні по суті не може визнати цей вирок. Крім того, наш МЗС неодноразово офіційно заявляв, що вважає суд над Савченко неправомірним», — підсумовує Мережка.

Яна ДЖУНГАРОВА

КОНТЕКСТ

«Правда для них є смертельною»

Народний депутат України Іван Крулько був присутній на судовому засіданні в Донецьку Ростовської області. У своєму блозі він поділився враженнями від цього судилища.

«Про страх режиму. Розпочалося засідання відмовою суду задовольнити клопотання Надії Савченко давати свідчення під «детектор брехні». Правда для них є смертельною.

Навіть карти google суд не дозволив адвокатам використовувати, щоб об'єктивно показати, як було насправді. Отже, суд взагалі відмовив у всіх клопотаннях захисту. Кривосуддя у дії.

Про антураж. До залу судилища запустили чимало журналістів, майже десяток камер. Зрозуміло, що п'єса розігрувалася для ватного глядача. Адже очевидно, що питання прокурора були навмисно заготовлені: про визначення поняття «сепаратистів» і про те, чи вміє Надія орієнтуватися на місцевості.

Про захист. У адвокатів в арсеналі є чимало доказів невинуватості Надії, її тверде алібі. Крім того, подали важливі процесуальні клопотання, які відразу були відхилені. Однак ці докази необхідно дуже ретельно збирати, оскільки вони важливі для майбутнього трибуналу в Гаазі над Путіним і його режимом».

УКРАЇНА НІ ФОРМАЛЬНО-ЮРИДИЧНО, НІ ПО СУТІ НЕ МОЖЕ ВИЗНАТИ ВИРОК САВЧЕНКО. КРІМ ТОГО, НАШ МЗС НЕОДНОРАЗОВО ОФІЦІЙНО ЗАЯВЛЯВ, ЩО ВВАЖАЄ СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ ЛЬОТЧИЦЕЮ НЕПРАВОМІРНИМ

під час засідання не можна кивати, оскільки це здатне «відвернути суд від правосуддя». Потім заборонили користуватися мобільними телефонами (московський суд не дозволяв лише фотографувати на мобілки).

«Таке правило не передбачене жодним російським законом, це своєрідна фантазія суддів. Власне, за те, що тримав телефон у руці, мене й видалили із засідання. Щоправда, в перерві дозволили повернутися. Не знаю, що подіяло — чи намір подати скаргу на незаконні дії судді, чи коментарі українським ЗМІ про безчинства. Але щось подіяло», — розповів народний депутат Іван Крулько.

Але й це ще не вершина маразму. Суддя попросив адвокатів не коментувати перебіг процесу в соцмережах. Адвокат Микола Полозов заперечив, що це ніяк не перешкоджає ні роботі суду, ні захисту підсудної. Але страж правосуддя знову наказав «піти з Інтернету» на час засідання.

ПЕРШІ ПІДСУМКИ

Адвокат Надії Савченко Ілля Новиков підсумував результати першого тижня процесу: «Помітні дві речі. По-перше, фірмовий стиль роботи СКР — допити під

звільнення Надії — це все не є суттєвим. Можна було б взагалі не вникати в усе, що стосується подій у Воронежі і уявного перетину кордону, та й обстрілу теж. Але для самої Савченко це важливо, тож будемо вникати. Це, окрім усього, захоплює».

Тим часом Мін'юст Росії дав українській стороні сигнал про те, що згоден на торги. Відомство поінформувало про можливість екстрадиції Надії Савченко в Україну, якщо наша держава визнає вирок і дасть гарантії, що ув'язнена відбуде покарання на батьківщині. У Міністерстві юстиції РФ нагадали, що питання передачі засуджених між Росією і Україною вирішується на підставі положень Конвенції про передачу засуджених осіб 1983 року і КПК РФ.

Власне кажучи, така заява підтверджує той факт, що суд — лише вистава, а вирок давним-давно написаний у Кремлі.

«Для розуміння. Визнання Україною вироку російського суду може закрити можливості для оскарження рішення по Савченко в ЄСПЛ», — зазначив адвокат Марк Фейгін.

На його думку, гарантії відбукання Савченко покарання в Україні — це «обтяження країни зобов'язаннями зовнішнього харак-

Відведення озброєння на Донбасі: ГРА В ХОВАНКИ З РЕАЛЬНІСТЮ?

Попри те, що підписана в лютому угода про відведення від лінії зіткнення озброєння калібром понад 100 мм уповні не виконується, наприкінці вересня Тристороння контактна група в Мінську підписала черговий договір. Цього разу — про відведення зброї малих калібрів.

За даними ОБСЄ, йдеться про танки, артилерію до 100 міліметрів і міномети, зокрема 120-міліметрового калібру. Передбачається відведення для української сторони на 15 кілометрів від нішньої лінії конфронтації, а для проросійських бойовиків — на 15 км від лінії, визначеної Мінськими домовленостями. Розпочати виводити озброєння потрібно через два дні після припинення вогню. Весь процес мусять відбутися у два етапи: упродовж 15 днів відведуть танки, а потім протягом 24-х — артилерію і міномети.

Відразу після підписання цієї угоди представники самопроголошених республік заявили про «завершення війни на Донбасі». Але вже за кілька днів лідер так званої «ДНР» Захарченко передумав забирати своє озброєння через нібито безперервні обстріли на лінії зіткнення.

Такий хисткий настрій у терористів — чергове нагадування з боку Москви, що за 39 днів, виділених на реалізацію угоди, все може змінитися. Стає очевидним, що після початку спецоперації у Сирії Росія не зможе вести війну на два фронти і спробує заморозити конфлікт на Донбасі, не відмовляючись, однак, від контролю за регіоном.

Так, координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук зазначає на своїй сторінці у соцмережі «Фейсбук», що «ватажки терористичних організацій отримали команду з Москви максимально «легалізувати» заплановані «вибори» на окупованих територіях. «Зокрема, за вказівкою російських кураторів, ватажки «ЛНР» повинні запросити до складу так званої «міжнародної місії спостерігачів» за виборами до «місцевих орга-

нів влади ЛНР» іноземних представників», — пише Тимчук.

Незважаючи на оптимістичну реакцію України та Європейського Союзу, які привітали підписану в Мінську угоду, експерти скептично розцінили перспективи відведення зброї малих калібрів. Так, військовий експерт Костянтин Машовець в одному з інтерв'ю зазначив, що повне виконання цієї умови малоімовірно: «Складність полягає у тому, що обидві сторони анітрохи не довіряють одна одній».

Він підкреслює, що ОБСЄ зараз не спроможна здійснювати контроль за відведенням зброї.

«Конкретні ділянки лінії зіткнення проконтролювати їм буде складно. Обидві сторони мають можливість щось заховати, аби цього не помітили», — говорить Машовець.

За його словами, після відведення озброєння у ЗСУ залишиться стрілецька зброя, кулемети, піхотні гранатомети, а також, можливо, БМП, БТР і протитанкові ракетні комплекси для відсічі у разі можливих провокацій бойовиків.

Дмитро Тимчук назвав нову угоду «грою у хованки з реальністю підсліпуватих у рожевих окулярах». Він нагадав, що проросійські бойовики не виконують попереднього договору про відведення і продовжують використовувати зброю калібром понад 100 мм.

«Вздовж усієї лінії розмежування фіксуються підрозділи ствольної артилерії, а також бронегрупи. На «передку» у супротивника танків більше, ніж в арміях багатьох європейських країн. Це визнає і бачить навіть СММ ОБСЄ», — написав Тимчук у «Фейсбукі».

Вікторія ЧАЙКА

Путін в Сирії розв'язав континентальну війну?

(Закінчення. Початок на стор. 1)

СОЮЗНИК ЗЛОЧИННОГО РЕЖИМУ АСАДА

За офіційною версією Кремля, ВПС РФ почали в Сирії антитерористичну операцію проти злочинного угруповання «Ісламська держава». Однак стає очевидним, що боротьба з тероризмом — лише прикриття для Путіна, а його справжня мета — знищити підтримувану Заходом сирійську опозицію. Так, за заявою Національної коаліції опозиційних сил Сирії, саме їх бази бомбили «путінські соколи» на півночі міста Хомс під час бойового вильоту 30 вересня. Тоді загинули 36 мирних жителів, у тому числі троє дітей.

Сирійського президента Башара Асада Путін називає «гарантом стабільності в Сирії», підкреслюючи, що нібито його прихильники б'ються з ісламськими радикалами.

У той же час Захід наполягає, що глава Сирії втратив свою легітимність, бо його руки в крові. Так, Франція відкрила кримінальну справу проти Асада, звинувачуючи його в злочинах проти людства, скоєних у період 2011–2013 років. В якості доказової бази — знімки від колишнього фотографа сирійської армії, які свідчать про масові вбивства і тортури з боку чинного сирійського режиму. Уряд Асада звинувачують у застосуванні «барельних бомб». Внаслідок цього, як заявляють французькі дипломати, було вбито понад 240 000 сирійців, що перевищує кількість жертв серед місцевого населення від рук терористів «Ісламської держави».

За словами Віталія Кулика, Путін, підтримуючи Асада, стає союзником його злочинного режиму: «Франція фактично збрала доказову базу для звинувачень Асада в Гаазькому суді. Росія ж допомагає його режиму, який тримається лише на страхах і терорі. Однак Асад перебуває в дуже складному становищі: він програє і ІГІЛ, і іншим сирійським угрупованням, і в будь-якому випадку буде повалений».

А політолог Петро Олещук зазначив у коментарі «ВВ», що російський президент болісно ставиться до будь-яких проявів державних переворотів. «Путін вважає, що це наближає таку можливість в самій Росії. А так він в черговий раз підніс себе всередині країни, мовляв,

ми великі, продовжуємо боротьбу з США. Проте участь в сирійському конфлікті — лише спроба Путіна претендувати на зону впливу в сучасному світі», — сказав він.

АФГАНІСТАН-2 ДЛЯ РОСІЇ

За роки громадянської війни Сирія перетворилася на клаптикову ковдру, контрольовану декількома воюючими сторонами. Крім режиму Башара Асада та угруповання «Ісламська держава» тут діють радикали, пов'язані з «Аль-Каїдою», а також опозиційні уряду воєнізовані організації.

НЕ МОЖНА ВИКЛЮЧАТИ, ЩО ІГІЛ ПЕРЕНЕСЕ ВІЙСЬКОВІ ДІЇ НА ПІВНІЧНИЙ КАВКАЗ ТА ВСЮ ТЕРИТОРІЮ РОСІЇ, СТВОРИВСЯ СВОЇ ВІЙСЬКОВІ БАЗИ

Віталій Кулик нагадує, що в Сирії також представлені інтереси різних етнічних груп — сунітів, шіїтів, курдів. Таким чином, підкреслює експерт, Росія занурилася в конфлікт з багатьма невідомими.

«Якщо Путін буде наносити удари не по ІГІЛ, а по опозиції, то РФ вплутається у велику гру «Афганістан-2», де ставка — безпека Кремля і майбутнє Росії. Найвірогідніше, що РФ продовжить перекидати війська і нарощувати військовий контингент в Сирії. Однак у ІГІЛ також є система протиповітряної оборони і досить озброєння. Крім того, це — ідеологічно вмотивована організація. Не можна виключати, що ІГІЛ перенесе військові дії не тільки на Північний Кавказ, а й на всю територію Росії, створивши свої військові бази. Тоді Росія впритул зіткнеться з проблемами ісламського і релігійно-етнічного тероризму», — прогнозує експерт.

Як стало відомо, Саудівська Аравія відкинула пропозицію Путіна підтримати режим Асада у Сирії і зажадала припинити авіаудари по країні. А одне з сирійських угруповань — «Армія ісламу» (входить в коаліцію «Ісламський фронт», фінансується Саудівською Аравією) оголосила Росії війну.

Олександр Сушко підкреслює, що в затіяній Путіним грі у нього буде мало союзників.

«Кількість країн, що підтримують режим Асада, незначна. Бачен-

ня РФ може знайти підтримку у її традиційних сателітів. Але і ця підтримка не буде активною: наприклад, такі дрібні гравці, як Лукашенко, не бачать для себе користі від втручання в цей конфлікт», — вважає він.

ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ РОСІЇ

Примітно, що слідом за авіаударами в Сирії почалися заворушення і в інших країнах.

Так, на полях Генасамблеї ООН 30 вересня палестинський лідер Махмуд Аббас заявив, що його

країна більше не буде дотримуватися мирних угод з Ізраїлем. Мова йде про так звані «угоди Осло», підписані в 1990-х роках, які передбачають, що палестинці отримають можливість створити власну незалежну державу, а у відповідь припинять атаки на Ізраїль. Крім того, серія вибухів пролунала в Туреччині.

Віталій Кулик каже, що «Євразію може очікувати велика турбулентність, коли у військовій конфлікті і протистояння етнічних груп будуть втягуватися все більше країн».

«Не можна виключати ескаляцію конфлікту в Чечні та Інгусетії, збройного протистояння в Таджикистані і в сусідніх країнах — Киргизії і Туркменістані. На Близькому Сході можливо втягування в нього Лівану, Палестини, Єгипту та країн Перської затоки. Далі — Іран, який бачить свій інтерес у встановленні шіїтського режиму в Ємені. «Хезболла» присутня також в Палестині, в інших країнах», — зазначив політолог.

Він підкреслює, що Путін вирішив вплутатися в глобальний військовий конфлікт, коли не зміг вирішити питання з Донбасом: «Таким чином, він наражається на прямиий конфлікт з США і країнами НАТО, який може перерости в континентальну війну».

Валентина РІНГЕЛЬ

Генасамблея ООН: ЧОГО ДОСЯГЛА УКРАЇНА

Ювілейне 70-те засідання Генасамблеї ООН завершилося. Позаду промови, дебати, демарші делегацій країн-учасниць, що залишали зал засідання під час виступу своїх опонентів, і тлумачення знаків уваги на спільному ланчі світових лідерів. Нас же найбільше цікавлять здобутки України від участі у цій головній політичній події вересня.

«Попри всі старання президента, українські ініціативи та зусилля залишилися, за великим рахунком, не поміченими і не почутими ключовими політичними гравцями, — констатував у коментарі «ВВ» директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник. — Головний фокус уваги змістився на Сирію і на виступи глав світових держав — США, Китаю, Росії».

За словами експерта, Порошенко міг врахувати їхні слова, щоб вибудувати свою тактику і пропозиції. Але цього не сталося. Нового конструктивного підходу до української кризи, який зацікавив би ключових світових гравців, не віднайдено. Вітчизняна дипломатія не запропонувала Генасамблеї ООН жодної резолюції з принципово важливих для країни питань.

Директор Інституту політичного аналізу і міжнародних досліджень Сергій Толстов у коментарі «ВВ» висловив думку, що на сесії Генасамблеї не досягнуто більшого порозуміння і більшої узгодженості позицій щодо української проблеми.

«У американсько-російських відносинах Обама пішов на незначні поступки, Путін це відчув і витлумачив як можливість чергового тиску. Він зробив наступний крок вперед, розпочавши військові дії в Сирії та зажадавши прибрати американські літаки», — уточнив експерт.

Своєю чергою Руслан Бортник теж підтвердив пом'якшення риторики між РФ і США, досягнення між ними компромісу щодо сирійського питання та імовірного зміщення акцентів з України на Сирію. Але водночас експерт відзначив розкол позиції ЄС і США довкола близькосхідної проблеми.

«Це дає нам «вікно можливостей» для вирішення внутрішньої кризи. Однак Україна поки не стала гравцем у цих геополітичних баталіях і буде змушена реалізувати домовленості США-РФ, якщо такі виникнуть. Нині це мало ймовірно: США продемонстрували неготовність обмінювати Сирію на Україну», — переконаний він.

Напередодні поїздки до Нью-Йорка Петро Порошенко озвучив низку завдань, які Україна планувала вирішити на Генасамблеї. Найголовніші з них — актуалізація питання Криму, розширення санкцій проти РФ, ухвалення рішення щодо введення миротворців на Донбас, позбавлення РФ права

вето в Радбезі ООН. Досягнуто їх було заледве на 20%.

За словами Руслана Бортника, дискусія про скасування права вето триває уже впродовж 50 років і триватиме ще довго, оскільки ніхто з постійних членів РБ ООН не зацікавлений у цьому. Кожен із них регулярно тією чи іншою мірою користується правом вето для лобювання своїх інтересів.

«Реалізувати ідею скасування права вето вкрай складно. Перший етап — резолюція 2/3 членів на Генасамблеї ООН про визнання РФ агресором в Україні. Але це не означає, що всі 100 держав, які заявляють про необхідність скасування права вето для постійних членів СБ ООН, проголосують за таку резолюцію», — констатував Сергій Толстов.

Також ілюзорною є ідея введення миротворчого контингенту на Донбас. Тут теж потрібна згода Росії, якої, певна річ, не буде.

Одноголосне визнання РФ криводією-агресором є таким самим нереальним, як і скасування права вето.

Позитивних рішень, за словами Сергія Толстова, Україна може досягти лише в консультаціях з питань створення трибуналу щодо катастрофи малайзійського літака Boeing-777 на Донбасі, визначення дати Дня пам'яті жертв теракту та набуття непостійного членства України в РБ ООН.

«Членство дає нам можливість впливати на порядок денний. Окрім того, український представник Радбезу ООН може бути присутнім на всіх засіданнях, а отже, брати участь в обговореннях — фактично в торгах — і у такий спосіб намагатися змінювати результати голосування на користь своєї позиції, тобто встроювати Росії палиці в колеса», — уточнив Толстов.

Щоправда, Руслан Бортник своєю чергою додав, що, попри всі ці позитивні моменти, непостійні члени РБ ООН не мають права вето при прийнятті рішень, тож їхній вплив обмежений.

«Генеральна асамблея не стала Рубіконом, а лише прелюдією і активатором для офіційного введення російських військ у Сирію, саміту «нормандської четвірки» тощо. Політичні події пришвидшилися, намітилися деякі нові тренди. Про їх результати ми зможемо говорити вже навесні 2016 року», — підсумував Бортник.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Статистика говорить, що середня вартість оренди землі в Україні на травень 2015 року складала 727,6 грн/га на рік. Найвищі ставки – в Полтавській області, де орендувати один гектар землі сільськогосподарського призначення можна в середньому за 1327 гривень на рік. Також в ТОП-3 регіонів з найдорожчою сільгоспземлею в оренді — Черкаська (1121,7 грн/га) та Рівненська (1068,8 грн/га) області.

Найдешевше можна орендувати землю на Закарпатті — середній орендний платіж складає в цьому регіоні 296,6 грн/га. На другому місці з кінця за вартістю оренди — Донецька область (не враховуючи АР Крим) — 515,4 грн/га.

Загалом ставки оренди в Україні можуть відрізнятись в 4,5 рази або на 1000 гривень на кожному гектарі.

На сьогодні в Україні вже укладено майже 4,8 млн договорів оренди земельних паїв загальною площею понад 17 млн гектарів. В грошовому еквіваленті річна орендна плата по цих угодах складає 12 млрд гривень.

Ці цифри я привів для того, аби стало зрозуміло, якими фінансовими ресурсами сьогодні можна оперувати у земельній сфері.

Але. За загальними правилами Земельного кодексу України продаж та передача в оренду земельних ділянок державної та комуналь-

ної власності має здійснюватися на земельних торгах (аукціонах). Проте, як завжди, із кожного правила є виключення — частина друга цієї ж статті встановлює достатньо широкий перелік випадків, коли аукціони не проводяться.

Завдяки цьому виключенню держава і місцеві громади втрачають значні кошти, адже рівень орендної плати при передачі в оренду землі без конкурсу є значно нижчим, ніж той, який мав би бути встановлений на аукціоні. А також це широке поле для виникнення корупції, адже порядок передачі землі — непрозорий.

Потрібно негайно законодавчо обмежити можливість для юридичних і фізичних осіб отримувати земельні ділянки державної та комунальної власності в оренду без проведення земельних торгів. Така можливість має бути залишена здебільшого тільки для дуже обмежених випадків.

Сьогодні в рамках закону тисячі гектарів землі роздаються направо і наліво

Крім того, потрібно врегулювати саму процедуру проведення земельних торгів, оскільки в умовах постійного браку фінансових ресурсів у місцевих бюджетах органам місцевого самоврядування важко знайти кошти на розробку землевпорядної документації для формування земельної ділянки, проведення її нормативної та грошової оцінки тощо. Доцільно витрати на організацію аукціону покласти на ліцензовану організацію, яка і проводитиме аукціон, а заплатити цій організації переможець.

Я розумію, що ми не маємо права скасовувати усі види отримання землі у власність чи оренду поза аукціоном. Зокрема, передбачено право на безкоштовне отримання земельних ділянок для сінокошіння, випасання худоби та городництва, а також безоплатно мають отримувати землю учасники АТО.

Проте ми не можемо далі дозволяти безкоштовно видавати землі,

а також за копійчану оренду, наприклад, для «ведення фермерського господарства». Дана норма була призначена для розвитку малого фермерства або для фермерів-початківців.

В реальності великі агрохолдинги роблять із своїх співробітників «фермерів», домовляються з корумпованими чиновниками та отримують землю безкоштовно.

Цю проблему вирішує законопроект, у якому я виступив співавтором, щодо зменшення корупції в процесі розпорядження земельними ділянками державної та комунальної власності, а також оптимізації процедур проведення земельних торгів, яким скасовується неконкурентна форма отримання землі в оренду. Він є частиною комплексу заходів з припинення корупції у земельній сфері. Що відбувається зараз? В країні економічна криза, в бюджеті не вистачає грошей для соціальних виплат. У той же час тисячі гектарів

державної і комунальної землі щорічно роздаються направо і наліво на невизначених засадах за заниженою орендною платою. Робиться це під різними приводами і формально в рамках закону.

Формування обігу земель — необхідна складова для подальшого розвитку ринкової економіки, і Україні доведеться пройти цей шлях. Однак цей обіг має бути прозорим і справедливим, щоб виключати будь-які тіньові обороти із землею. А держава повинна знайти ті засоби, які б сприяли формуванню в селі середнього класу і допомогти йому зайняти свою нішу в системі аграрного виробництва. Бо саме в руках середнього класу мала б бути сконцентрована значна частина сільськогосподарських земель. Тоді можна говорити про зайнятість на селі, про те, що село взагалі продовжує жити.

Вадим ІВЧЕНКО

Олігархічне питання і вибори місцевої влади

Нові звинувачення Костянтина Григоришина на адресу прем'єр-міністра, схоже, стануть головним інформаційним трендом майбутнього тижня у парламенті. Співпраця уряду з провідним олігархом режиму Януковича, який уживається і в новій Україні, і на окупованих територіях, безумовно, потребує об'єктивного розслідування. Цікавить інше: чому вже за нової влади старі олігархи так довго залишаються на плаву?

А вся справа в тому, що Революція Гідності знесла тільки клан головного олігарха — Віктора Януковича, відтак обезглавила олігархічну корупцію, але не вбила її. Головні постаті олігархічної системи залишилися на своїх місцях, хіба лише «татові» вже давно нічого не несуть. Що ж, тим краще для них — забирають весь прибуток собі.

Коли навесні після активної стимуляції президента парламент ухвалив антиолігархічний закон про акціонерні товариства, в серйозність деолігархізації спочатку не повірив ніхто. Крім самих олігархів. Саме тому приватний батальйон прибув «захищати» державну «Укрнафту», яка приносить олігархові чималі бариші. А коли через місяць рішення міністра енергетики зачепили ще й енергоринок, на вулиці вперше з часів Януковича вийшли «тітушки» зразка 2013 року.

Тоді президент відповів різко, наживши тим собі чимало впливових озлоблених опонентів: «Чи здадуть олігархи швидко свої повноваження? Ні. Вони захищаються і будуть захищатися. Спочатку вони спробували захищатися приватними арміями, погрожуючи українській владі. Отримали по руках і отримують далі».

З тієї історії олігархи зробили висновки, зачалися і розпочали тривалу виснажливу боротьбу. Будь-яке рішення влади, будь-який крок або заява миттєво знецінюються і кри-

тикуються цілою армією найнятих експертів, політологів і громадських діячів.

Це не політична опозиція, олігархічні найманці нічого не пропонують натомість — вони скигають про одвічну зраду. Вони поширюють міфи, і дарма, що звинувачення не підтверджуються. Головне, як у тому анекдоті,

ЇХНІ ВІЛЛИ ДАВНО ПОБЛИЗУ ЖЕНЕВСЬКОГО ОЗЕРА, ЇХНІ КВАРТИРИ — В НАЙДОРОЖЧИХ БУДИНКАХ ЛОНДОНА І ПАРИЖА

— «осадочок», негатив, недовіра, що особливо корисно перед виборами.

Гострота ситуації посилюється тим, що в Україні практично всі великі телеканали належать тим самим олігархам, чії найняті експерти так активно кинулися в міжусобний внутрішній бій.

У квітні розповідали, що нібито влада віддає Піски бойовикам, бо змінює там добровільний батальйон на одну з бригад ЗСУ. У липні — істерика з приводу того, що Широкине ось-ось опиниться у руках ворога, а затим здадуть і сам Маріуполь. Навіть пікети протесту в місті організували.

У серпні почалася вкрай негативна кампанія щодо змін до Конституції, яка закінчила-

ся ухваленням поправок у першому читанні й убивством чотирьох безневинних людей. Та ось минув місяць, і жодне апокаліптичне попередження не підтвердилося: Донбас не отримав особливого статусу, бойовиків не амністували, Україна не втратила суверенітету.

Причому тут олігархи? А вони завжди при грошах.

Горезвісна «Укрнафта», очолювана менеджерам одного з грошових мішків, заборгувала українській державі понад 9 млрд гривень. Ось де зникло підвищення зарплат, ремонт доріг і кошти на оборону країни.

Інший олігарх уже півроку шантажує уряд, а разом і всіх нас, бажаючи продавати вугілля за завищеною ціною, ігноруючи той факт, що на ринку воно коштує дешевше.

Ще один спритник продовжує експлуатувати газорозподільні системи, збудовані ще в СРСР, причому примудряючись взагалі не платити державі.

Рахунок завжди йшов і йде на мільярди або на сотні мільйонів гривень. Щоправда, нині олігархи десятки мільйонів не збирають, а тимчасово витрачають — на вибори. У їх інтересах — прорватися на центральний рівень з чорного ходу, вигравши місцеві вибори в найжирніших стратегічних містах.

І ось уже на кожному білборді нам пропонують замінити столичного мера на прекрасне обличчя справжнього дніпропетровця. Та й у самому Дніпропетровську до влади в місті рветься добре вже відомий олігархічний клан.

Гарячі голови, звісно, запропонують усіх посадити, майно відібрати й роздати людям. Однак у справжнього олігарха в рідній країні завжди тільки частина майна і ще менше грошей.

Їхні вілли давно поблизу Женевського озера, їхні квартири — в найдорожчих будинках Лондона і Парижа. Їхні гроші — на Кіпрі, в Ліхтенштейні, Люксембурзі або на Британських Віргінських островах, тобто в офшорних зонах, де їм ніщо не загрожує.

До того ж нажиті й добре сховані капітали є лише формально олігархічними, насправді вони — народні, оскільки «заробили» їх за допомогою державних монополій і державних коштів.

Репресії не допоможуть повернути ці мільярди. В країну їх можна лише заманити, залучити як інвестиції, що допоможуть створити сотні тисяч робочих місць і посприяти економічному зростанню.

«Чи можуть олігархи стати бізнесменами? — запитує журналістів Юрій Луценко і відповідає: — Можуть, але спочатку нехай виймуть руки з кишень рідної країни!»

Власне, в цій фразі — уся сіль деолігархізації. Змусити вийняти липкі олігархічні руки з кишень країни, але при цьому не налякати, а, навпаки, заохотити до інвестицій, щоб повернути гроші в економіку.

А ось голосувати на місцевих виборах за інтереси олігархів точно не варто. Контроль за важливими містами чи обласними радами дасть їм змогу шантажувати центральну владу, домагаючись збереження олігархічних схем. Досить допомагати їм наживатися.

Віктор КАЗАКОВ

На Чернігівщині створено Комітет солдатських матерів

За ініціативи «батьківщинівців» Ріпкинської районної парторганізації у селищі Любеч, що на Чернігівщині, створено Комітет матерів мобілізованих військовослужбовців.

До складу цієї громадської організації увійшло понад двадцять матерів мобілізованих військовиків із Ріпкинського району.

«Нещодавно Комітет матерів, місцева «Батьківщина» й Центр допомоги військовослужбовцям об'єднали свої зусилля для того, щоб опікуватися нашими хлопцями, які воюють

на сході. Ми постійно триматимемо руку на пульсі з питань захисту сімей наших захисників», — сказала депутат райради Світлана Ткаченко.

Вона зауважила, що таке об'єднання зробить все можливе для якісного і вчасного надання правової, психологічної й матеріальної допомоги військовикам.

Полтавські активісти стали донорами

«Батьківщинівці» Полтави долучилися до обласної донорської програми — здали кров для бійців АТО.

«Ми постійно допомагаємо нашим бійцям медикаментами, продуктами, обладнанням та необхідним одягом. Нині дізналися, що тяжкопораненим бійцям потрібна кров, тож вирішили стати донорами», — сказав голова Полтавської обласної парторганізації Руслан Богдан.

За його словами, партійці невпинно збирають інформацію про потреби армії й допомагають бійцям тим, чого вони потребують найбільше.

В Ізюмі родини учасників АТО отримають матеріальну допомогу

З ініціативи голови фракції «Батьківщина» в Ізюмській міськраді Сергія Понімаша сім'ям військовиків, що боронять незалежність країни на сході, міська влада виділить по 2000 гривень.

На останньому засіданні міськради до Комплексної програми соціального захисту населення м. Ізюм депутати внесли зміни, і відтепер мешканці міста, які воювали на сході, отримуватимуть разову матеріальну допомогу.

«Наше мирне життя захищають у зоні АТО патріоти з різних куточків країни. Від імені міста ми хочемо насамперед подякувати ізюмчанам. Для бійців із сіл та селищ Ізюмського району держава вже виділила допомогу, тепер і міська влада своєю чергою підтримає сім'ї захисників», — розповідає Сергій Понімаш.

Територіальна реформа не на часі

Очільник Черкаського обласного партосередку «Батьківщини» Анатолій Бондаренко прокоментував перспективні плани формування територій громад на Черкащині.

«Щодо перспективного плану формування територій громад, то мені здається, що така реформа нині не на часі. Ми не проти добровільних об'єднань громад, якщо вони справді будуть добровільними. Але відповідний законопроект був спущений «згори» без належного обговорення на місцях. Жодного рішення на зборах територіальних громад з цього приводу не було прийнято. Така децентралізація влади — це ламання свідомості через коліно, що може призвести до внутрішнього спротиву мешканців сіл і містечок», — зазначив Анатолій Бондаренко.

На адресу Черкаського обласного партосередку надійшло чи-

мало звернень від представників місцевих громад, які занепокоєні тим, що так зване добровільне об'єднання громад зруйнує села й райони.

«Спершу потрібно навести лад на цих територіях: зміцнити інфраструктуру, відремонтувати дороги, а вже потім говорити про укрупнення територіальних громад», — сказав очільник обласної «Батьківщини». За його словами, під час обговорення планів у облдержадміністрації не були присутні голови районних та сільських рад. Їх не лише не запросили до участі у дебатах, але навіть не дали їм можливості висловити свою думку.

Херсонці відправили на фронт реанімобіль

Активісти Херсонської «Батьківщини» допомогли відновити, оснастити всім необхідним і відправити в зону АТО реанімобіль «Влад Ковальов».

«Після боїв під Дебальцевим наш реанімобіль серйозно постраждав, була навіть думка списати його, але завдяки Владиславу Мангеру машина повністю відновлена й готова до роботи», — розповів Олександр Шпак, боєць батальйону «Щит Херсона».

«З вересня минулого року активно працює організація «Щит

Херсона». Її учасники їздили в зону АТО за системою ротації, забезпечували щоденну роботу реанімобіля, прикривали наших лікарів, перевозили поранених до лікарень Артемівська, Дніпропетровська, Харкова.

Сьогодні, незважаючи на припинення вогню з важкої зброї, посилилася диверсійна боротьба на Донбасі, тож поранені є щодня. Саме тому виникла потреба доправити в зону АТО реанімобіль із екіпажем досвідчених фахівців, які вже не раз були у відрядженні і надавали допомогу нашим бійцям», — сказав Владислав Мангер.

Одесити подарували книги науковій бібліотеці

З нагоди Всеукраїнського дня бібліотек активісти «Батьківщини» Київського району Одеси подарували кілька сотень книг Одеській національній науковій бібліотеці імені Горького.

«Ми ще від літа вели цілеспрямовану підготовку до Дня бібліо-

тек. За цей час активісти Київської районної парторганізації зібрали кілька сотень книг найрізноманітнішої тематики і років видання. Є навіть такі, що вийшли друком у 1940-х роках», — зазначив партієць В'ячеслав Набродов.

Директор наукової бібліотеки Ольга Ботушанська подякувала за подаровані книги.

У Херсоні продовжується боротьба за зниження тарифів ЖКГ

Херсонські «батьківщинівці» щоденно організовують від 5 до 10 зібрань місцевої ініціативи. Такий механізм тиску на владу передбачає Закон «Про місцеве самоврядування».

Згідно із законодавством, для реалізації місцевої ініціативи необхідно розробити проект рішення сесії та зібрати певну кількість підписів. Тоді питання в обов'язковому порядку мають розглянути на наступній сесії місцевої ради — депутати змушені поіменно проголосувати за чи проти рішення громади.

Херсонська «Батьківщина» для обговорення на зборах місцевої ініціативи запропонувала три реальні для втілення проекти рішення.

«Перше — це зниження нормативу водоспоживання. Як відомо, жителі міста, в помешканнях яких немає лічильників, щомісяця платять за 8 кубічних метрів води на кожного члена родини, що мешкає у квартирі. Це при тому, що, навіть зовсім не економлячи воду, майже нереально витратити більш як 3 кубічних метра в місяць», — каже голова обласної парторганізації ВО «Батьківщина» Юрій Одарченко.

За його словами, в цьому випадку людей обкрадають тричі. Спершу вони платять за неіснуючу воду, потім водоканал списує гроші буцімто на оплату електроенергії за накачування води, а потім цю воду ще й нібито очищають на очисних спорудах.

«Усі ці кошти йдуть у кишені корумпованих чиновників», — наголошує Одарченко.

Друга тема, запропонована для обговорення на зборах місцевої ініціативи, — споживання тепла. Як показав проведений партією «Батьківщина» аналіз, споживачі, які мають лічильники, платять за опалення на 40% менше, ніж ті, в кого відсутні прилади для обліку тепла. У підсумку підприємства вдаються до обману, списуючи «зайві» гроші на закупівлю газу, який вони насправді не спалюють. Ця схема витягує з кишені споживачів останні копійки й збагачує недобросовісних чиновників.

Третя ініціатива — запровадження безкоштовної діагностики для усіх жителів Херсона, включно з аналізами, УЗД та рентгеном. Такий проект у 2014 році організував тодішній голова ОДА Херсонщини Юрій Одарченко. Після його відставки нова влада відмовилася від програми безкоштовної діагностики херсонців.

Сторінку підготувала
Марія АНІНА

Фільм «Стажист» — неймовірно чарівна і зворушлива френд-сторія, що розповідає про зародження дружби між молодою бізнесвумен і її підстаркуватим підлеглим. Водночас стрічка піднімає чимало соціальних проблем. І все це без спецефектів, надриву, трагедії та захмарного бюджету.

На виробництво картини витратили лише 35 млн доларів (напевно, левова частка пішла на гонорари знак якості. Тому очікування від «Стажиста» були дуже високими. І вони справдилися на всі 100%.

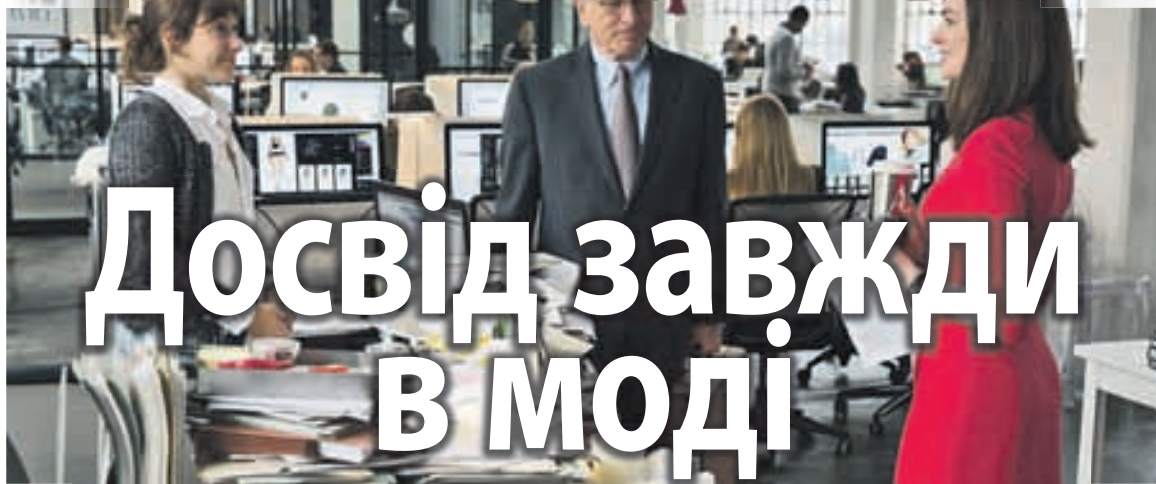

РЕЖИСЕРОМ І СЦЕНАРИСТОМ ЦЬОЇ КАРТИНИ СТАЛА НЕНСІ МАЕРС. А ВІДОМО, ЩО ЇЇ ІМ'Я У ТИТРАХ — ЦЕ СПРАВЖНІЙ ЗНАК ЯКОСТІ

оскароносним акторам). За мірками Голлівуду цифра доволі скромна. Але це ще раз доводить той факт, що навіть із невеликим бюджетом можна зняти чудовий фільм.

Режисером і сценаристом картини стала Ненсі Маєрс. Вона — справжня майстриня мелодрам. «Кохання за правилами і без них» (у головних ролях — Джек Ніколсон, Даян Кітон, Кіану Рівз), «Прості складнощі» (Меріл Стріп, Алек Болдуїн), «Відпочинок за обміном» (Кемерон Діас, Кейт Вінслет, Джуд Лоу) — фільми неймовірно теплі, добрі, з приємним кіносплясмаком. Можна сказати, що ім'я Маєрс у титрах — справжній

Головний герой Бен Утaker (грає Роберт Де Ніро) — 70-річний пенсіонер, удивець. Спочатку він радів з того, що на пенсії можна днями байдикувати. Потім почав шукати собі всіляких розваг: відвідував майстер-класи, об'їздив півсвіту, зайнявся йогою. Але якоїсь миті зрозумів, що в цій порожнечі він нікому не потрібен. А між тим Бен упродовж сорока років працював у компанії, яка друкувала телефонні книги. До речі, це чудова алегорія до його нинішнього життя. Адже зараз телефонні довідники так само не потрібні суспільству, як і він сам.

Досвід завжди в моді

БЕН УПРОДОВЖ СОРОКА РОКІВ ПРОПРАЦЮВАВ У КОМПАНІЇ, ЯКА ДРУКУВАЛА ТЕЛЕФОННІ КНИГИ. ЦЕ ЧУДОВА АЛЕГОРІЯ ДО ЙОГО НИНІШНЬОГО ЖИТТЯ. АДЖЕ В НАШ ЧАС ТЕЛЕФОННІ ДОВІДНИКИ ТАК САМО НЕ ПОТРІБНІ СУСПІЛЬСТВУ, ЯК І ВІН САМ

Але попри все Бен не засмучується. Зовсім випадково він натикається на оголошення, у якому інтернет-магазин із продажу одягу в рамках соціальної програми запрошує на стажування пенсіонерів. І... він проходить конкурс.

Усупереч своєму вікові, — а в компанії працює лише молодь, — головний герой легко вливається у колектив. Він неймовірно кумедний і компанійський, завжди готовий допомогти, взяти на себе ініціативу і відповідальність. А ще він ходить у костюмі, і при ньому неодмінно є хустинка. Навіщо цей раритет? Усе просто. Щоб запропонувати хустинку своїй дамі, коли

з головою поринає у роботу. Джулс готова не лише креативити і керувати підприємством, а й вникати в тонкощі роботи сайту, навчати дівчат на складі правильно пакувати речі й навіть приймати телефоном замовлення. Та це неймовірно працелюбство не вельми позитивно позначається на її шлюбі. Та й у школі, до якої ходить її

— і бізнесвумен зрозуміє, що надійнішого і досвідченішого помічника їй годі шукати. І не просто помічника, а справжнього друга. «Як за одне покоління чоловіки з Джека Ніколсона і Харрісона Форда перетворилися на ...?» — ось так захоплюється Беном героїня Енн Хетеуей.

До речі, спочатку головні ролі у фільмі мали виконувати зовсім інші актори — Різ Уїзерспун і Джек Ніколсон. Парочка теж першокласна. І можна лише здогадуватися, яким був би «Стажист» у їхньому виконанні. Але гра Роберта Де Ніро і Енн Хетеуей — просто чудова і бездоганна. Хоча бездоганним у цьому фільмі є геть усе. 121 хвилина екранного часу пролітає на одному подиху. І навіть якщо шкода, що ця історія закінчується.

«ЯК ЗА ОДНЕ ПОКОЛІННЯ ЧОЛОВІКИ З ДЖЕКА НІКОЛСОНА І ХАРРІСОНА ФОРДА ПЕРЕТВОРИЛИСЯ НА ...?»

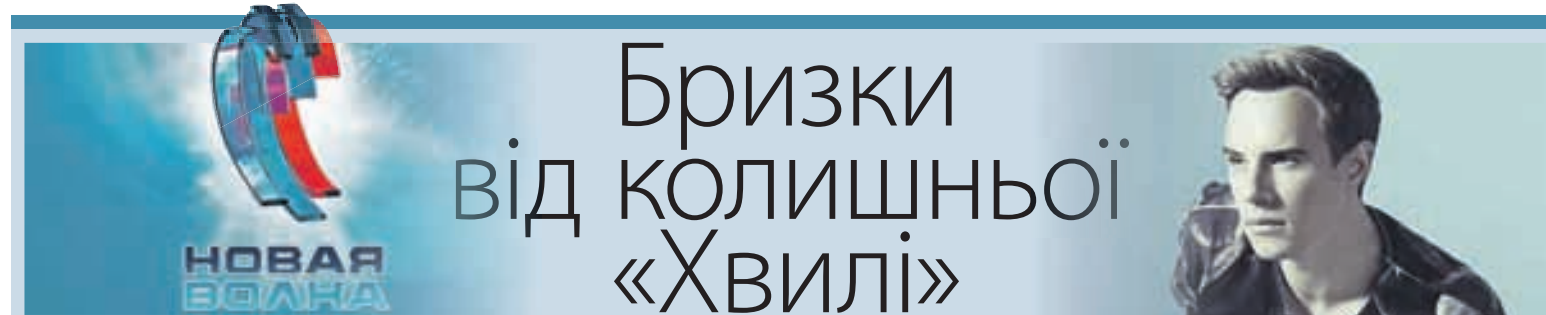
вона ронитиме сльози. Справжній джентльмен. Зворушливо.

Джулс Остін (грає Енн Хетеуей) — молода мама ледь за тридцять, котра лише за рік змогла розкрутити свій інтернет-магазин із продажу одягу. І не просто розкрутити, а перетворити скромний стартап на перспективну прибуткову компанію. Вона справжня перфекціоністка, яка

донька, інші матусі-домогосподарки дивляться на неї з осудом.

Втім, Джулс намагається не журитися. Вона успішна, молода і вродлива. А з усім іншим неодмінно впорається. Ось тільки під ногами в неї починає плутатися 70-річний стажист... Спочатку вона постійно намагається його кудись спровадити. Але міне зовсім трохи часу

Анна СПІВАК

У Сочі стартував конкурс «Нова хвиля». Добре що хоч одному з українських співаків вистачило тям відмовитися від участі у цьому фестивалі. Бо неже було б співати на одній сцені з цілою армією путінських піснеботів. Однак для багатьох артистів хвилина слави на російському ТБ виявилася дорожчою за власну країну.

Випускник української «Фабрики зірок» і учасник нещодавно розформованого гурту «ДіО. фільми» Вадим Олійник за кілька днів до початку конкурсу заявив, що не виступатиме в Сочі. Причиною такого рішення стала заборона співати українською мовою. Раніше співак говорив, що коли він не зможе виконати пісню з національного репертуару, то відмовиться від участі. Офіційно ж Олійник залишив фестиваль за «сімейними обставинами».

«Я розумів, що у нас в країні ситуація непростя, але коли подавав заявку на конкурс, то сподівався, що до вересня усе зміниться. Якби він проводився у будь-якій іншій країні — в Болгарії чи, як раніше, у Латвії, я, очевидно, брав би участь у конкурсі. Але я українець і люблю свою країну. Звичайно, сцена — це моє життя, але душа і серце підказували, що зараз цього робити не варто», — сказав Вадим Олійник.

Можливо, багатьом ця думка видаватиметься наївною, але ж, по суті, вона правильна.

А ось українська група The Pringlez (Ганна Корсун, Андрій Густей, Анатолій Булаш, Євген Чернобровкін, Віталій Нютоткін) від участі у конкурсі не відмовилися.

І це ще не все. Ведучим одного з вечорів став теж экс-«фабрикант» Коля Серга. Мабуть, співак-гуморист вважає, що для його майбутньої кар'єри дуже важливо вийти на одну сцену з Михайлом Галусяном, Лерою Кудрявцевою і Тимуром Родригезом.

І навіть цим участь українських артистів у фестивалі не обмежується. Анонсовано виступи Ані Лорак на кількох концертах. Втім, саме це ніскільки не дивує, адже співачка непогано інтегрувалася у російський шоу-бізнес.

А на гала-концерті, який відбудеться 11 жовтня, заспіває Аліна Гросу. До речі, артистка чо-

тири роки навчалася у російському ВДІКу. Але в 2014-му вирішила повернутися до України.

«Я повинна була вчитися в Росії зонайменше п'ять років. Однак взяла диплом, сказала «дякую» і вирішила поїхати до нас, підтримувати наших. Бо в такій ситуації, напевно, з мого боку було б дуже негарно залишатися там», — говорила дівчина в одному з інтерв'ю торік.

На цьому її патріотизм скінчився. Наразі Аліна продовжує свою інтеграцію у російський зоряний світ.

Загалом нині «Нова хвиля», навіть змінивши латвійську прописку, залишається тим самим міжсобойчиком. А від колишньої слави пісенного конкурсу зосталися лише бризки. Причому вельми скромні. Так, у організаторів цьогогоріч, мабуть, забракло коштів на те, щоб запросити якомога більше зарубіжних зірок. Робін Тік і Ерос Рамазотті — ото й усі музичні закордонні родзинки фестивалю. А може, Росія і в цій сфері намагається застосувати «дзеркальні санкції»?

Євгенія ПРОРИВАЙ

Шеф-редактор —
Сергій ПАЛЄХА,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Рекдація: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець:

ТзОВ «Структура ІТ»

Тел.: (044) 359-04-54

e-mail: gazetavv@ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф»
04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 32 314 прим.

Передплатні індекси:

23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій
посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних
матеріалів несе рекламодавець.

